

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Запорізька політехніка»

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до самостійної роботи
з дисципліни

«ТИПОЛОГІЯ ФОРМ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИША»

для студентів спеціальності
191 «Архітектура та містобудування»
денної та заочної форми навчання

Методичні вказівки до самостійної роботи з дисципліни «Типологія форм архітектурного середовища» для студентів спеціальності 191 «Архітектура та містобудування» денної та заочної форми навчання / Укл.: С.О.Захарова. – Запоріжжя: Національний університет «Запорізька політехніка», 2020 - 16 с.

Укладач: С.О.Захарова, доцент кафедри «Дизайн» НУ «Запорізька політехніка», канд. філос.н.

Рецензент:

Відповідальний за випуск: І.С. Рижова, зав. кафедрою «Дизайн» НУ «Запорізька політехніка», д-р. філос. наук, професор.

Затверджено на засіданні кафедри «Дизайн» протокол № 6 від 03.03.2020 р.

Рекомендовано до видання НМК факультету будівництва, архітектури та дизайну протокол № 6 від 5.04.2020 р.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА

Згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах, самостійна робота студента (СРС) є одним з основних засобів оволодіння навчальним матеріалом.

Мета самостійної роботи студента є формування самостійності як риси і засвоєння знань, умінь, навичок.

До основних форм СРС даної дисципліни відносяться: а) опрацювання лекційного матеріалу;

б) опрацювання навчальної, навчально-методичної та монографічної літератури, періодичних видань;

в) підготовка до практичних занять; г) підготовка до контрольних робіт; д) підготовка до екзамену або заліку;

е) пошук новітньої інформації в мережі Інтернет.

Підготовка до контрольних робіт або екзамену здійснюються протягом усього семестру шляхом проробки програмного матеріалу, виконання практичних завдань на заняттях, написання КП.

ЗМІСТ І ФОРМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

У навчальному процесі дисципліна «Типологія форм архітектурного середовища» є однією з вибіркових для спеціальності 191 «Архітектура та містобудування». Мета методичних вказівок – дати напрямок самостійній роботі студента при вивченні курсу, допомогти йому виділити основні положення розділів, побачити їхній взаємозв'язок і можливості практичного використання. Призначені для студентів методичні вказівки складені на основі й відповідно до затвердженого навчального плану магістратури за спеціальністю 191 «Архітектура та містобудування».

Метою освоєння дисципліни "Типологія форм архітектурного середовища"

- оволодіння студентами методами формування предметно-просторового середовища з високим рівнем комфортності і естетичної упорядкованості, для різних процесів життєдіяльності, структуровані знання про типологічну сутність середового проектування.

При цьому вирішуються наступні **задачі**: визначається зв'язок між особливостями процесів життєдіяльності людей і організацією їх матеріального оточення; виявляються принципи просторової

організації суспільних будинків і їх основні планувальні параметри; формуються композиційні принципи організації інтер'єрів будинків різного призначення.

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ВІДПОВІДНО ДО ПОБУДОВИ ЛЕКЦІЙНОГО КУРСУ

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин д/в	Кількість Годин з/в
1	<p>Поглиблене вивчення теоретичного матеріалу по розділу з пошуку додаткової інформації.</p> <p>Тема 1. Загальнотеоретичні основи типології видів архітектурного середовища. Джерела проектування архітектурного середовища в культурі формування штучного оточення. Соціальні основи типологічного аналізу архітектури та містобудуванні</p>	10	20
2	<p>Тема 2. Систематизація і класифікація середових об'єктів</p> <p>Поняття архітектурного середовища. Види об'єктів середового проектування. Соціальні основи розвитку видів середовища. Формування архітектурного середовища. Функціональні, конструктивні, естетичні й екологічні принципи формування середовища.</p>	14	20
3	<p>Тема 3. Загальна типологія видів і форм середовища. фактори і компоненти формування й експлуатації середовища</p> <p>Формування цілісного образу і функціональної організації середовища. Формоутворення і візуалізація середовища. Об'ємно-просторові види середових об'єктів.</p>	16	16

4	Тема 4. Диференціація ситуацій у середовій системі з позицій ергономічного підходу Види устаткування зовнішніх просторів. Види устаткування внутрішніх просторів. Технічне оснащення середовища. Об'єкти устаткування середовища і їхній взаємозв'язок. Предметне наповнення середовища.	10	20
5	Тема 5. Ергономічні вимоги до проектування архітектурного середовища	10	16
6	Тема 6. Проектування міського середовища з урахуванням вимог інклюзивності будівель і споруд	10	14
7	Тема 7. Передумови типологічного аналізу при проектуванні мало- і багатоповерхових промислових будівель і споруд	10	14
	ІДЗ	20	20
	Разом	100	134

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ВИВЧЕННЯ ПРОГРАМНОГО МАТЕРІАЛУ

У процесі самостійного вивчення програмного матеріалу студенти мають засвоїти такі питання згідно тем дисципліни:

ТЕМА 1. ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТИПОЛОГІЇ ВИДІВ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

- *Сучасні напрями архітектурної діяльності.*
- *Задачі дослідження архітектурної діяльності.*
- *Роль соціальних досліджень на різних рівнях архітектурно-містобудівного проектування.*

Завдання для індивідуальної роботи:

Опрацювати письмово глосарій до теми (ключові терміни та поняття).

ТЕМА 2. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ І КЛАСИФІКАЦІЯ СЕРЕДОВИХ

ОБ'ЄКТІВ

- *Які характеристики архітектурного середовища визначає типологія?*
 - *У чому полягають функціональні принципи формування середовища?*
 - *Що означає середовий підхід в архітектурному проектуванні?*
 - *Назвіть, які конструктивні принципи ви знаєте і що вони забезпечують у середовому проектуванні?*
 - *Опишіть, від чого залежить формування середових об'єктів?*
 - *Які співвідношення забезпечує взаємозв'язок об'єктів?*

ТЕМА 3. ЗАГАЛЬНА ТИПОЛОГІЯ ВИДІВ І ФОРМ СЕРЕДОВИЩА. ФАКТОРИ І КОМПОНЕНТИ ФОРМУВАННЯ Й ЕКСПЛУАТАЦІЇ СЕРЕДОВИЩА

- *Чим визначається формування образу середовища?*
- *Що можна віднести до макро умов формування середовища?*
- *Що можна віднести до мікро умов формування середовища?*
- *Що можна назвати функціональна зоною, а що функціональною сферою?*
- *Назвіть засоби візуалізації.*

ТЕМА 4. ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ СИТУАЦІЙ У СЕРЕДОВІЙ СИСТЕМІ З ПОЗИЦІЙ ЕРГОНОМІЧНОГО ПІДХОДУ

- *Які елементи відносяться до об'єктів устаткування зовнішнього середовища?*
- *Які елементи містить у собі предметне наповнення?*
- *Назвіть вимоги до устаткування середовища.*
- *Що можна віднести до технічного оснащення.*
- *Визначте призначення технічного оснащення.*
- *Види устаткування внутрішніх просторів і їх призначення.*

ТЕМА 5. РОЗВ'ЯЗАННЯ ТИПОЛОГІЧНИХ, КОМПОНУВАЛЬНИХ ЗАДАЧ РАЙОНУВАННЯ

1. *Основні принципи розвитку сучасних типів громадських будинків і споруд (ГБС).*
2. *Наведіть основні групи приміщень ГБС.*
3. *Основні прийоми функціональної організації внутрішнього простору ГБС.*
4. *Які задачі вирішуються при класифікації поселень?*
5. *Соціальний зміст типологічних, компоновальних, балансових задач та районування.*
6. *Особливості розміщення житла і центрів обслуговування.*
7. *Особливості розміщення виробничих об'єктів.*
8. *Наведіть основний зміст функціонально-типологічних задач.*
9. *Основні типологічні задачі макrorівня.*
10. *Основи типологічного аналізу на рівні міста.*
11. *Взаємозв'язок розвитку міських процесів і функціональної типології.*
12. *Основний зміст задач районування і компоновання.*

ТЕМА 6. ОСНОВИ ТИПОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ ПРИ ПРОЕКТУВАННІ МАЛО- І БАГАТОПОВЕРХОВИХ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ

1. *Класифікація житлових будинків (ЖБ) за поверховістю, за типом поквартирних комунікацій, за орієнтацією.*
2. *Основні функціональні зони квартири.*
3. *Основні вимоги до горизонтальних і вертикальних комунікацій багатоповерхових ЖБ.*

ТЕМА 7. ПЕРЕДУМОВИ ТИПОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ ПРИ ПРОЕКТУВАННІ МАЛО- І БАГАТОПОВЕРХОВИХ ПРОМИСЛОВИХ БУДІВЕЛЬ І СПОРУД

1. *Типологічна класифікація малоповерхових промислових будівель і споруд (ПБС).*

2. *Основні принципи формування малоповерхових ПБС.*
3. *Основні переваги і недоліки багатопверхових ПБС.*

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Необхідною умовою ефективного засвоєння навчального матеріалу є його регулярне закріплення та творче осмислення під час виконання завдань самостійної роботи. Для цього програмою дисципліни передбачено достатній часовий резерв. Із метою організації самостійної роботи студентів розроблені такі види завдань: підготовка конспекту відповіді на аудиторному занятті, словникова робота, письмовий практикум (виконання практичних завдань у зошиті), опрацювання додаткових інформаційних джерел у вигляді реферативних повідомлень та тематичних презентацій.

Реферативні повідомлення та тематичні презентації, на відміну від ведення тематичного словника та виконання письмових завдань у зошиті, не є обов'язковою формою самостійної роботи з курсу «Типологія форм архітектурного середовища». За своїм характером вони наближені до такої обов'язкової форми звітності, як індивідуальне науково-дослідне завдання (ІДЗ), вимоги оформлення якого наведено нижче. З метою підвищення власного рейтингу із дисципліни студент має право підготувати реферативне повідомлення або тематичну презентацію та представити їх на практичному занятті за умови наявності резервів аудиторного часу.

Підготовка до аудиторної роботи. Вимоги до ведення конспекту

Однією із найголовніших складових практичної підготовки студентів із курсу є їх активна участь у розгляді програмних питань, що виносяться на обговорення до кожної теми. Найефективнішим середовищем для цього є безпосередньо сам колектив студентів (академічна група), що координується викладачем в ході аудиторної роботи.

Основними видами аудиторної роботи студентів на практичних заняттях є усні відповіді, доповнення, тематичні повідомлення, постановка проблемних питань та активність у їх обговоренні, опрацювання ілюстративних матеріалів, навчальних та науково-популярних відеофільмів тощо.

Регулярне відвідування аудиторних занять спрямоване на мобілізацію і розвиток таких пізнавальних якостей особистості, як уважність, спостережливість, здатність запам'ятовувати і логічно відтворювати навчальний матеріал, вміння вести пошук необхідної інформації та виділяти у ній головне, аналізувати і узагальнювати, а також на основі здобутих знань конструювати і формулювати нові ідеї.

Базисом для підготовки до аудиторної роботи на практичному занятті є відвідання лекцій, ведення та опрацювання їх конспекту, а також самостійна робота із основною і додатковою літературою (підручниками, посібниками, науковими монографіями, довідниками, словниками, періодичними виданнями, тощо), наочними посібниками (картами, атласами) та електронними ресурсами. 8

Вимоги до ведення конспекту:

- тезисний виклад тексту (скорочення до найсуттєвішого);
- виділення головної думки (з абзацу) та опорних слів (підкреслюванням, **кольором**);
- структурування матеріалу (шляхом відступів, маркувань, нумерування підпунктів);
- введення символів замість окремих слів (наприклад, \approx – приблизно, Δ – різниця) та аббревіатур замість усталених словосполучень (наприклад, НС замість *навколишнє середовище*);
- унаочнення зв'язків і залежностей у вигляді блок-схем, рядів послідовностей тощо;
- використання графічних (залежності, діаграми) і статистичних даних.

Конспективне висвітлення питання коректно завершувати шляхом підбиття короткого підсумку, а також посиланням на першоджерело інформації. Грамотно виконаний конспект студент має право представити для оцінювання навіть після розгляду теми, якщо доповідь по ньому з певних причин не було заслухано на занятті.

В окремих випадках альтернативою конспекту може бути ксерокопія опорного матеріалу із літературного джерела або роздруківка із електронного носія інформації, але така форма опрацювання може підлягати оцінюванню тільки через усну відповідь.

Готуючись до заняття, треба завжди пам'ятати, що головною метою

здобування нань має бути не отримання високого балу або утвердження власного авторитету перед викладачем, а розуміння проблем.

Словникова робота

В основі вивчення будь-якої науки лежить пізнання змісту ключових її термінів та понять, що складають так званий понятійно - категоріальний апарат даної галузі знань. Із метою цілеспрямованого вивчення та закріплення системи термінів і понять під час практичного курсу передбачене ведення глосарію. *Глосарій* (від лат. *glossarium* – зібрання *глос* – незрозумілих слів та виразів) – у широкому розумінні являє собою словник вузькоспеціалізованих термінів у певній галузі знань із поясненням, іноді перекладом на іншу мову, коментарями та прикладами, який наводиться, як правило, наприкінці певної книги.

При підготовці до практичного заняття слід виписати у зошит пропонувані до теми терміни разом із визначеннями та засвоїти їх зміст для подальшого вільного ними оперування. За необхідності шляхом використання інших рекомендованих словників та підручників можна вдатися до ширшого роз'яснення незрозумілих термінів і понять, розгляду альтернативних трактувань, наведення відповідних прикладів. Якщо студент вважає за необхідне, він може розширити пропонуваній тематичний список ключових термінів та понять і опрацювати у зазначений вище спосіб ряд інших незрозумілих для себе слів.

Оскільки більшість термінів мають іншомовне походження (найчастіше грецьке та латинське), поряд із кожним таким терміном у дужках подається вихідне смислоутворююче слово (або кілька таких слів) та його первинне значення. Для окремих понять зазначено автора, який вперше вжив це слово, та рік введення у науковий обіг. Рекомендується звертати увагу на ці пояснення, адже вони виступають своєрідним мнемічним сигналом, що допомагає краще запам'ятати значення термінології та більш точно орієнтуватися в історичній послідовності розвитку науки.

Словникова робота є обов'язковою складовою самостійної роботи студента та підлягає різним формам поточного і підсумкового контролю (усне та письмове опитування, тестування тощо). Знання виділеної термінології фактично складають необхідний базовий

мінімум засвоєння курсу та слугують фундаментом для успішного вивчення багатьох інших навчальних дисциплін.

Тематична електронна презентація

Електронна презентація (від англ. *presentation* – вистава, подання, представлення) – це набір послідовних слайдів певної тематики, що зберігається у файлі спеціального формату і слугує ілюстраційною підтримкою виступу доповідача. Основною відмінністю презентацій від решти способів представлення інформації є їх особлива насиченість змістом та інтерактивність, тобто здатність певним чином змінюватися й реагувати на дії користувача.

У якості інформаційного наповнення презентація може містити текстові матеріали, фотографії, схеми, малюнки, діаграми, графіки, слайд-шоу, звукове оформлення і дикторський супровід, відеофрагменти й анімацію, тривимірну графіку та різні спецефекти. Використання презентацій може здійснюватись із інформуючою, навчальною чи розважальною метою і проводитись у формі супроводу доповіді, кінопоказів, фотовиставок і навіть театральних декорацій.

Під час вивчення практичного курсу презентація може бути представлена як результат опрацювання студентом певної теми (при її усному захисті) або як ілюстративний супровід при захисті індивідуального науково-дослідного завдання.

Одним із найкращих і найпростіших інструментів для створення мультимедійних презентацій є програма PowerPoint із стандартного пакету Microsoft Office.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ

Навчальною програмою з дисципліни передбачене обов'язкове виконання кожним студентом індивідуального науково-дослідного завдання.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) – це вид позааудиторної самостійної роботи студента навчального, навчально-дослідного чи проектно-конструкторського характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни й завершується разом зі складанням підсумкового контролю із даної навчальної дисципліни.

Таке завдання має питоому вагу в підсумковій оцінці із дисципліни й

відображає індивідуальну роботу студента. Індивідуальні завдання виконуються студентом на основі знань, отриманих під час лекційних, практичних занять та самостійної роботи, охоплюють зміст навчального курсу в цілому.

Ця група завдань має науково-дослідницький характер, спонукає до якнайповнішої реалізації творчих можливостей студентів. При виконанні ІДЗ студент повинен продемонструвати вміння з опрацювання наукових джерел, узагальнення фактичних матеріалів та наукового осмислення обраної теми, творчого й оригінального вирішення поставлених завдань.

Таким чином, метою ІДЗ є самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань студента з навчальної дисципліни «Архітектурна екологія» та розвиток навичок самостійної роботи і творчих здібностей, а також оволодіння методикою ведення наукових досліджень.

Студенти виконують ІДЗ самостійно впродовж вивчення дисципліни з проведенням консультацій викладачем дисципліни відповідно до графіка

навчального процесу. Вибір тематики і форми представлення ІДЗ попередньо узгоджується із викладачем.

При вивченні навчальної дисципліни передбачені такі альтернативні форми представлення ІДЗ: реферат, тематична тека, анотовані відеоматеріали. Сутність цих видів робіт та вимоги до їх оформлення розкрито нижче.

- **Реферат**

Найпростішим видом ІДЗ студента є *реферат* (лат. *referre* – доповідати, повідомляти) – стислий виклад у письмовій формі суті певного питання або наукової проблеми, що включає огляд літературних джерел і вимагає творчої активності.

Перед підготовкою реферату необхідно:

- вибрати тему та ракурс її розгляду з урахуванням елементів проблемності й актуальності;
- засвоїти правила послідовності пошуку джерел, систематизації матеріалу, визначити основні положення.

Опрацювання літературних джерел.

Перш ніж ретельно вивчати зміст будь-якого літературного видання,

необхідно ознайомитися із анотацією на початку книги, передмовою чи зверненням від автора, переглянути зміст, структуру тощо. При цьому студент повинен виділити окремі розділи, що представляють для нього інтерес. Потім ретельно переглянути та ознайомитися з матеріалом, який відповідає обраній темі.

Одним із основних етапів опрацювання літературного матеріалу є ведення короткого опорного конспекту прочитаного (основні поняття та терміни, анотації, тези, схематичні замальовки та ін.).

Послідовність опрацювання літературних джерел:

- ознайомлення зі змістом джерела;
- здійснення виписок із джерела за «цитатним» принципом із зазначенням автора, назви роботи та сторінкою в тексті;
- створення тематичної картотеки;
- критична оцінка опрацьованих джерел, їх аналіз;
- визначення пріоритетного шляху висвітлення обраної теми;
- побудова плану-проспекту майбутнього реферату.

При опрацюванні літератури необхідно навчитися аналізувати матеріал та формулювати чіткі висновки на основі теоретичних положень.

Структура реферату:

- **титульний аркуш** містить такі елементи
 1. Назва керівного міністерства та вищого навчального закладу;
 2. Назва кафедри.
 3. Форма виконання ІДЗ (Реферат).
 4. Тема дослідження.
 5. Інформація про виконавця(факультет, факультет, шифрак адемічної групи, ПІБ студента).
 6. Інформація про перевіряючого (посада, та ініціали викладача).
 7. Місто та рік виконання завдання.
- **зміст** відбиває назви розділів та підрозділів (пунктів / підпунктів), що розкривають зміст реферату. Усі сторінки нумерують праворуч угорі. Винятком є титульний аркуш (на ньому номер

сторінки не проставляється), тому нумерація починається із цифри «2» (аркуш зі змістом);

- **вступ** висвітлює загальні аспекти досліджуваної проблеми, стан її вивчення у літературі та актуальність даного дослідження. Тут же вказують мету й завдання дослідження;

- **основна частина** розкриває зміст обраної теми дослідження, розбивається на розділи та підрозділи, що відповідають сформульованим у вступі завданням. Рекомендується кожен розділ або підрозділ завершувати коротким підсумком, що в сукупності складе основу майбутніх висновків роботи;

- **висновки** містять основні результати, отримані при проведенні дослідження, а також пропозиції та рекомендації щодо вирішення поставлених завдань відповідно до результатів дослідження;

- **список літератури** має містити не менше 6 джерел. Джерела розміщують за абеткою прізвищ авторів або заголовків. Послідовність розміщення ведеться у такому порядку:

- нормативно-правові акти (Конституція України, Закони, ГОСТ, ДСТУ й .д.);

- використана література (у т.ч. періодична);

- література на іноземних мовах;

- інтернет-джерела із обов'язковим посиланням на інформацію, що міститься на даному сайті (порталі);

додатки не є обов'язковим елементом і включаються за необхідності. В додатки можуть входити різноманітні таблиці, ілюстрації, схеми, діаграми і т.д. Оформлення виконують у такий спосіб: після списку літератури оформляють окрему сторінку з написом по центру: «ДОДАТКИ», номер якої є останнім. Нумерацію додатків виконують шляхом використання заголовних букв алфавіту (А, Б, В, ...), які розміщують праворуч угорі.

Вимоги до оформлення реферату: шрифт Times New Roman, кегль 14 пт, інтервал полуторний; відступ першого рядка абзацу 1,5 см; вирівнювання тексту за шириною; поля: верхнє й нижнє – 20 мм, лівє – 25 мм, правє – 15 мм; загальний обсяг – 10-15 сторінок формату А4, переплетених або поданих у файлової папці. Оцінювання реферату

здійснюється з урахуванням трьох головних аспектів: змістовність розкриття теми, нормативність оформлення, донесення результатів дослідження при усному захисті.

- **Тематична тека**

В окремих випадках замість реферату оформляється тематична тека – підбірка матеріалів із заданої теми, оформлена у єдиному стилі. Для створення тематичної теки слід укласти папку, що містить аркуші із ксерокопіями, роздруківками, газетними вирізками та іншими друкованими або рукописними зразками матеріалів, що стосуються досліджуваної теми і певною мірою розкривають її. Загальна структура тематичної теки близька до такої у реферату з тією різницею, що дослідник не аналізує віднайдені джерела у самостійно створеному тексті, а безпосередньо наводить їх. При цьому захист тематичної теки передбачає обов'язковий коментар її укладача відносно відповідності розглянутих джерел темі дослідження.

Структура тематичної теки:

- **Титульна сторінка.**
- **Зміст (перелік матеріалів).**
- **Основна частина** із матеріалами на пронумерованих аркушах та із обов'язковими посиланнями на першоджерело кожної складової (згідно стандартів оформлення бібліографічного списку).

- **Короткі висновки.**

Кількість проаналізованих джерел має бути не меншою від десяти. В окремих випадках допустиме виділення ключових ідей та положень опрацьованого матеріалу (підкреслювання маркером, олівцем).

- **Анотовані відеоматеріали**

Альтернативою до написання реферату та укладання тематичної теки є також підбір тематичних відеоматеріалів (наукових фільмів, телепрограм, відеосюжетів), запис їх на електронні носії для можливості автономного перегляду та складання анотації до таких відеоматеріалів.

Для складання анотації до тематичних відеоматеріалів пропонується дотримуватися такого плану:

- **Тип відеоматеріалу** (документальний фільм, телепрограма, навчальний відеосюжет тощо).
- **Назва відеоматеріалу.**

- Рік та країна випуску анотованого відеоматеріалу.
- Інформація про виробника відеоматеріалу (студія, телеканал, режисер, продюсер тощо).
- Часова тривалість відеоматеріалу (години, хвилини).
- Висвітлена у матеріалі проблематика, основний зміст сюжету (тезисно).
- Відповідність змісту навчальної дисципліни (теми, поняття, закономірності, що розглядаються у сюжеті або можуть бути ним проілюстровані).
- Можливі недоліки, прогалини, суперечності відеоматеріалу.
- Формат запису на носій.
- Джерело доступу до відеоматеріалу, дотримання авторських прав.

Анотовані відеоматеріали як форма звітності зараховуються тільки за умови їх захисту. Захист проводиться шляхом перегляду матеріалів (повністю або частково) із проведенням їх наукового коментування.

ЛІТЕРАТУРА

1. ДБН В. 2.2-9-2009. Громадські будівлі та споруди. Основні положення.. – К : Мінрегіонбуд України, 2010. – 69 с.
2. Лінда С. М. Архітектурне проектування громадських будівель і споруд: Навчальний посібник: – Л : НУ «Львівська політехніка», 2013. – 642 с.
3. В.Т. Шимко. Архітектурно-дизайнерське проектування. Основи теорії. - М., ТОВ "СПЦ принт", 2004 р.
4. Типология архитектурного проектирования. В.Ф. Рунге, В.В. Сеньковский. Основы теории и методологии дизайна. - М., 2004 р., Мз-Пресс.
5. Шебек Н. М. Типология архитектурного середовища як основа його гармонізації / Н. М. Шебек // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. - 2013.-Вип.32.-С.150-160.Режимдоступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Spam_2013_32_25.
6. Шебек Н. Типология архитектурной среды // Технические науки: современные проблемы и перспективы развития, 1 Международная научно- практическая конференция / Приволжский научно-иссл. Центр – Йошкар-Ола: Коллоквиум, 2013. – 252 с.
7. Нойферт Е. Будівельне проектування. – Д.: «Книжкова літера», 2016 – 624
8. Ле Корбюзье. Три формы расселения. Афинская хартия. – М.: Стройиздат, 1976. – 136с.
9. Велев П. Города будущего. – М.: Стройиздат, 1985. – 160 с.
10. Вуек Я. Мифы и утопии архитектуры XX века. – М.: Стройиздат, 1990. – 286 с.
11. Линч К. Образ города. – М.: Стройиздат, 1982 – 327 с.
12. Ткачев В.Н. Архитектурный дизайн (функциональные и художественные основы проектирования): учеб. пособие. – М.: Архитектура-С, 2006. – 352 с.